Především nutno zdůrazniti, že — na rozdíl od případu řešeného nál. Boh. A 11.465/34 — jako předmět trhové smlouvy uvedeno jest výslovně vodní právo, zřízené k parcele č. kat. . . — zda právem či neprávem, nelze zde řešiti — výměrem okr. úřadu ve Frýdlantě z 9. října 1930 na dobu časově omezenou, tedy majetkový předmět právně samostatný a odlišný od zcizené nemovitosti. Je tedy otázkou, zda toto právo vodní sluší pokládati za věc nemovitou.

Ustanovení § 297 o. z. o., o něž se žal. úřad opírá v prvé řadě, nelze se tu dovolávati vůbec, neboť má na mysli pouze věci hmotné, nikoli také práva. Pokud pak se týče § 26 čes. vod. zák., nepojímá žal. úřad správně jeho význam a dosah pro daný případ. Předpis ten stanoví, že práva užívací k vodám, která nejsou v povolovacím výměru výslovně omezena na osobu uchazečovu, přecházejí na dočasného držitele onoho zařízení neb oné nemovitosti, pro kterou povolení bylo uděleno. V daném případě »vodní právo«, založené výměrem okr. úřadu z 9. října 1930, bylo uděleno pro zásobování objektů firmy C. P. v R. v Sasku, nikoli pro parcelu č. kat. . . v K., která je pouze objektem onoho práva. I kdyby tedy snad užívací právo k vodě, udělené pro nějakou nemovitost, bylo možno pokládati za právo spojené s držbou této nemovitosti a tedy ve smyslu § 298 o. z. o. za věc nemovitou, nelze za takové právo spojené s parcelou č. kat. . . pokládati vodní právo, jak bylo zřízeno výměrem okr. úřadu z 9. října 1930 a jak podle toho bylo předmětem trhové smlouvy z 28. května 1931. Nelze proto ani cenu sjednanou za toto vodní právo pokládati za část ceny oné nemovitosti.

Jinou jest otázka, bylo-li by možno při zjišťování obecné hodnoty pozemku č. kat. . . přihlížeti k hospodářské hodnotě vod v něm uzavřených; touto otázkou se nss vzhledem k obsahu nař. rozhodnutí ovšem zabývati nemůže.

Č. 11.995.

Obecní dávky: Osvobození příslušníka německé říše od dávky z nájemného a od vodného?

(Nález ze dne 27. června 1935 č. 13.956/35.)

Věc: Arnošt G. ve St. (adv. Dr. Rolf Haller z Prahy) proti okresnímu úřadu v Děčíně o obecní dávky.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: St-li, který je úředníkem německé říšské železniční společnosti, byla obecním úřadem ve St. na rok 1932 předepsána obecní dávka z nájemného a vodné ve výši 172.80, resp. 42 Kč. Odvolání bylo obecním zastupitelstvem zamítnuto z těchto důvodů: »Státní smlouva z 21. ledna 1903 (vyhláška rak. min. fin. z 19. května 1903 č. 123 ř. z.) není již v platnosti, nýbrž byla nahrazena smlouvou z 31. prosince 1921 (srov. č. 118/23 Sb.). Z této smlouvy nevyplývá, že by říšsko-němečtí

železniční úředníci, vykonávající službu a bydlící na území Čsl. republiky, byli od obecních dávek osvobozeni. Kdežto podle § 3 vzorcových pravidel pro vybírání dávky z nájemného ve znění vl. nař. č. 143/1922 Sb. jsou od dávky osvobozeny osoby, které nesmějí na základě státních smluv neb podle zásad mezinárodního práva býti podrobeny obecním přirážkám, obsahuje § 3 výběrčích pravidel ve znění vl. nař. č. 15/1928 Sb. sice ještě osvobození osob exteritoriálních, avšak neobsahuje již osvobození podle státních smluv. Podle čl. VI. uvedeného vl. nař. má odst. 1 § 3 zníti: »S podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky čsl., jsou od dávky osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exterritoriality, konsulové z povolání, osoby jim na roveň postavené.« — Podle toho je obec oprávněna dávku z nájemného předepsati také zaměstnancům německé říšské dráhy a ji od nich vybírati.«

Dalšímu odvolání nevyhověl žal. úřad nař. rozhodnutím z důvodů I. stolice.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss:

Na sporu je, zdali st-l jako úředník Německé říšské železniční společnosti je osvobozen od obecní dávky z nájemného a všeobecného vodného, předepsaných mu v obci St. na rok 1932. V tom směru jsou především směrodatna pravidla vydaná v obci pro ony dávky na základě zák. č. 329/1921 Sb.

Podle § 3 pravidel o vybírání obecní dávky z nájemného a z používaných místností v obci St., schválených výnosem zem. výboru z 15. října 1928 a platných na dobu od 1. ledna 1929 do 31. prosince 1934, jsou s podmínkou, že vzájemnost je zaručena a že nejsou příslušníky čsl., od této dávky osvobozeny osoby, jimž podle mezinárodního práva přísluší právo exteritoriality, konsulové z povolání a osoby jim na roveň postavené. Stejné osvobození platí podle § 5 pravidel o vybírání vodného, schválených výnosem zem. výboru v Praze ze 17. října 1928, také pro všeobecné vodné. Tato pravidla tedy neosvobozují již, jak to bylo za platnosti pravidel starších, od placení dávek osoby, které na základě státních smluv nesmějí býti podrobeny obecním dávkám.

Stěžovatel skutečně také nárok svůj na osvobození od sporných dávek nevyvozuje z dávkových pravidel, nýbrž opírá jej přímo o mezinárodní smlouvy, jimiž prý osvobození to bylo stanoveno. Podle stálé judikatury nss-u, viz na př. Boh. A 786/21, 2491/23, 5772/26 a 7259/28, upravují mezinárodní smlouvy jen právní poměry mezi smluvními státy, nejsou však o sobě právními normami vnitrostátními, které by přímo upravovaly také právní poměry občanů. Uvnitř státu stávají se účinnými teprve tím, že ustanovení jejich byla pojata do vnitrostátní právní normy.

Tak bylo uvedeným předpisem starších dávkových pravidel prohlášena již předem ustanovení státních smluv, týkající se osvobození od obecních dávek, za závazná také pro obor obecní dávky z nájemného, resp. vodného. Ježto však ve shora zmíněných nových dávkových pravidlech, kterých jest jedině pro tento případ použíti, takové ustanovení již není obsaženo a ani žádnou jinou vnitrostátní právní normou nebylo

způsobem pro obec závazným recipováno, nemohlo by ustanovení státních smluv, i kdyby jím bylo mezi smluvními státy ujednáno, že určité osoby jsou od obecních dávek osvobozeny, jeviti účinků jako norma zavazující obec při vyměření zde sporných dávek.

Za tohoto stavu věci nemusil nss zkoumati, zdali — jak stížnost namítá — státními smlouvami skutečně bylo ujednáno, že od úředníků Německé říšské železniční společnosti nemají býti v tuzemsku vybírány obecní dávky.

Č. 11.996.

Obecní dávky: **I. * Náhrada skutečných výloh za odvoz popela a smetí podle § 5 odst. 2 pravidel o vybírání poplatků za odvoz popela a smetí v Bratislavě (shodných s pravidly vzorcovými) není poplatkem ve smyslu § 1 cit. pravidel. — II. I pro kanalisační poplatek platí podle § 15 zmíněných pravidel analogicky toliko osvobozovací důvody, stanovené pravidly pro dávku z nájemného, nikoliv všechna ostatní ustanovení pravidel těch. — III. U budov, pro které bylo uděleno stavební povolení po 27. lednu 1927, vyměřuje se poplatek za používání obecních stok podle základu daně činžovní pro ten který rok.**

(Nález ze dne 27. června 1935 č. 16.590/35.)

Prejudikatura: ad III.: Boh. A 11.482/34, 11.062/34.

Věc: Jan L. v Bratislavě proti zemskému úřadu v Bratislavě o poplatek za používání obecních stok a za odvážení popela a smetí.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Platebním rozkazem důchodkového oddělení města Bratislavy z 10. listopadu 1931 byl předepsán na r. 1931 Janu L. z jeho domu na základě pravidel, schválených usnesením vlády z 12. února 1929 na dobu od 20. března 1929 do 31. prosince 1933, poplatek za používání obecních stok v částce 1.740 Kč 95 h a na základě pravidel, schválených výnosem zem. úřadu v Bratislavě z 31. prosince 1928 na léta 1929—1934, poplatek za odvážení smetí v částce 1.392 Kč 80 hal.

Podanému odvolání obecní zastupitelstvo nevyhovělo — — a další odvolání zamítl žal. úřad nař. rozhodnutím. — — — —

O stížnosti bylo uváženo:

Pravidla o vybírání poplatků za používání obecních stok v Bratislavě mají v § 15 toto znění: »Ustanovení vzorných pravidiel pre vyberanie dávky z nájomného alebo z používaných miestností o povinnosti platobnej, splatnosti, predpise, platobnom rozkaze, odvolání, odpise a o ustanoveniach trestných platia obdobne; rovnako platia obdobne ustanovenia o oslobodení od dávky z nájomného alebo z používaných miestností s tou odchýlkou, že oslobodenie nevztahuje sa na budovy uvedené v § 126 č. 8 zák. 76/1927 Sb.«